

Bitka pri Visu dné 20. julija 1866 se nam je zopet obnovila v spominu prošli mesec, ko so obhajali njeno štiridesetletnico. Predočimo si glavne dogodke! — Italija je bila l. 1866. jako razburjena, ker je avstrijska armada pri Kustoci potolkla mnogoštevilnejšo italijansko armado. Lavorik si tudi ni mogla

mornarice, admiral Persano, je imel nalogo, da pripori Italijanom zmago na morju. Dobro so vedeli, da kdor gospodari v Dalmaciji, je tudi vladar Jadranskega morja. Strateški ključ do Dalmacije je bil pa takrat otok Vis (glej str. 473.). Na severnem obrežju je bilo malo, a z utrdkami zavarovano pristanišče,

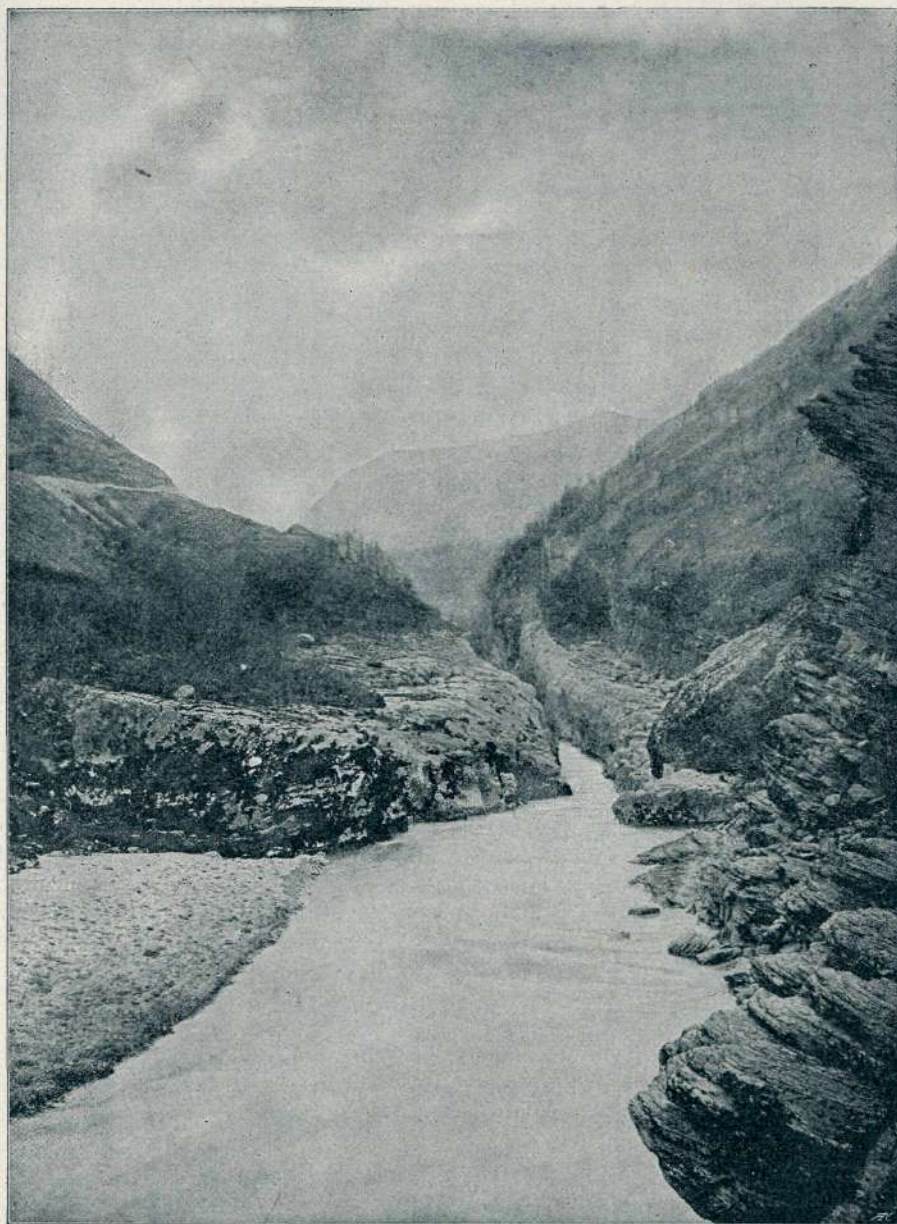
ki so mu pripisovali takrat veliko strateško važnost. Utrdba Sv. Jurij in kamniti stolpi Bentnik, Robertson in Wellington so branili otok.

Utrdbe so imele 88 večinoma

gladkih topov, havbic in možnarjev. Posadka je štela 1833 mož mornariške pehote in 554 topničarjev s častniki. Italijanski admiral Persano je odplul dné 16. julija iz Jakena proti Visu.

Imel je 12 oklopnih in 22 lesenih ladij. Odposlal je na ogled pred Vis načelnika svojega generalnega štaba D' Amico z aviznim parnikom „Messagiere“. Ogled se je osrečil, ker je „Messagiere“

razvil angleš. zastavo. Persano je ukazal, da napade italijansko brodovje Vis od treh strani. Sam je nameraval napasti z 8 oklopnici in z dvema lesenima ladjama utrdbo Sv. Jurij, kontreadmiral Bacca

Z ŽELEZNICE JESENICE-GORICA-TRST: OB SOČI.

več priporiti, ker je hitela avstrijska južna armada na severne avstrijske meje proti Prusom, da maščuje pri Kraljevem gradcu poraženo avstrijsko armado. Italijanska javnost je zahtevala, da nastopi italijansko brodovje in reši italijansko čast. Poveljnik italijanske

naj bi izkrcal italijanske vojake v pristanišču Comisa, podadmiral Albini pa v zalivu Manego. Italijani so mislili, da z lahkoto osvoje Vis. A računali niso s hkrabro posadko in z njenim krepkim poveljnikom polkovnikom baronom Urs de Margnia.